

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. prosince 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Poštolky a přísedících Jiřího Černého a Mgr. Zdeňka Výcha

takto:

Obžalovaný

J. K.

narozen [redacted] v Žatci, bytem [redacted] [redacted], Kladno, naposledy traktorista v zemědělské společnosti [redacted], [redacted], okres Kladno,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době na začátku měsíce července roku 2017 v odpoledních hodinách, ve svém bytě v Kladně, v ulici [redacted] [redacted], nabídl nezletilé B. Č. [redacted], nar. [redacted], která u něho byla na návštěvě, rum s coca-colou, poté co se napila nezjištěného množství a cítila se unavena, šla si lehnout do obývacího pokoje, kde ji obžalovaný nejdříve osahával pod tričkem a pod kalhotami, které následně svlékl spolu s kalhotkami a zasunul jí jeden prst do přirození, přičemž pohyboval prstem dovnitř a ven, po dobu asi 3 minut a následně s ní vykonal soulož, a takto jednal i přesto, že věděl, že poškozená, kterou znal od předškolního věku, nedovršila věku 15 let

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

tedy

jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,
jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho
sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu
s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému
trestu odnětí svobody v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon
tohoto trestu podmíněn odkládá na zkušební dobu v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců**.

Odůvodnění

1. Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný
skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný J. K. v přípravném řízení svoji účast na skutkovém ději popsáném ve
výroku rozsudku popíral. Uváděl, že když u něho nezletilá byla na návštěvě, tak spolu hráli
karty, povídali si i o tom, jakého má kluka. Neví, proč ho nezletilá obvinila, napadlo ho jediné
to, že si nepřeje, aby se s ním její máma kamarádila. Nezletilá se s matkou hodně hádala.
3. U hlavního líčení obžalovaný na své výpovědi z přípravného řízení v podstatě setrval. Uváděl,
že není pravda to, co je mu kladeno za vinu. Poškozená k němu občas chodila, jednou za dva
dny nebo jednou, dvakrát za týden. Chodila i s matkou. Myslí si, že si to vymyslela právě kvůli
nim dvěma, že s její mámou jsou kamarádi, tak aby je rozdělila. Vadilo jí na tom, že se stýkají,
že se musela vrátit zpátky do dětského domova. Nezletilá chodila za obžalovaným na návštěvy
i bez matky. Dali si kafe, zahráli si karty. Nestalo se, že by tam někdy sama spala, pouze když
tam byla s matkou. Normálně se spolu bavili. Ve chvíli, kdy to oznámila a byl u výslechu, tak
s ní přerušil veškerý kontakt. Matku nezletilá občas vídá. Pokud je v obžalobě uvedeno, že
k události mělo dojít začátkem července v odpoledních hodinách, tak obžalovaný uvádí, že
těžko říct, těžko se proti tomu bránit, protože ani nemusel být doma. Mohl být na rybách,
v práci a podobně. Pracuje ve zemědělství, v červenci probíhá příprava na žně. Než začnou
žně, má osmihodinovou pracovní dobu, ale zhruba od toho 15. byli pak na poli i do jedenácti
večer. Poškozené nikdy žádný alkohol nedával. O jejích známostech ví přímo od ní a od její
matky. Vysvětluje si to celé tak, že jí vadil vztah obžalovaného a její matky. Jejich návštěvy
zase nebyly tak časté, ona nebyla pořád doma, byla také ve Strašecí. Občas si mu nezletilá
stěžovala na matku, že ji nepouští ven, řešila s ním svoje kluky. O obžalovaného neprojevovala
nezletilá žádný zájem. Bývala u něho občas i sama. Když byly prázdniny, chodila třeba dvakrát

do týdne, protože to byla týden doma a týden ve Strašecí. Je to delší dobu, nepamatuje si co, kdy, který den v červenci dělal a kde zrovna byl. Dům matky nezletilý je ve stejné ulici, chodila za ním, protože neměla kam jít, neměla moc kamarádů. Chodila hlavně o víkendech v červenci. Během školního roku nechodila, to musela být ve Strašecí. Byl to první rok, co k obžalovanému takto začala chodit. Sám tam bydlí teprve druhý rok, od té doby za ním chodila pouze s matkou. Jeho vztah s nezletilou byl kamarádský, podobný jako má se svojí vnučkou, která je stejně stará. S matkou poškozené se zná dlouho, s poškozenou tak osm až devět let. Žádné jiné dívky k obžalovanému nechodí. Alkohol jí nikdy nedával. V té době neměl přítelkyni, to se zrovna přistěhoval. Bral nezletilou i na výlety, ale nikdy s ní nikde nebyl sám.

4. Obhajoba obžalovaného tak, jak ji učinil v přípravném řízení a u hlavního líčení byla vyvrácena a obžalovaný byl z trestné činnosti usvědčován výpovědí nezletilé poškozené B. Č. Tato svědkyně byla vyslechnuta pouze v přípravném řízení a s přihlédnutím k věku její výpověď z přípravného řízení byla u hlavního líčení přečtena. Svědkyně uvedla, že obžalovaného K. zná už od dětství, hodně se navštěvovali, on chodil občas k nim, ale většinou chodily s matkou k němu. Je to kamarád matky. Občas se stalo, že šla na návštěvu k němu sama bez mámy. Často se stávalo, že tam s matkou i přespal. Sama tam nespala. K. věděl, kolik je jí let, máma mu to řekla, slavili společně její narozeniny. Bylo to občas. Žádné dárky jí nedával. Bylo to někdy na začátku letních prázdnin v měsíci červenci 2017. Myslí si, že to bylo o víkend. Už přesně neví. Bylo odpoledne, ona se s ním domluvila, že tam přijde sama na kafe. Myslí si, že o tom máma nevěděla, moc si to nepamatuje. Obžalovaný jí koupil rum s colou, on měl pivo. V lednici byla ta cola s rumem a on nezletilý řekl, jestli chce, ať si najeje. Šla a nalila si. Ona pak byla utahaná. Neví, kolik toho vypila a šla si lehnout na jeho postel do obývacího pokoje. On nemá ložnici. Na sobě měla černé džíny, tričko a spodní prádlo. V tom si lehla i na tu postel. Ležela na boku a dívala se do zdi. Do té místnosti ležela zády. Usínala a obžalovaný si přišel k ní lehnout. Pak ji začal osahávat, už přesně neví jak a pak jí sundal kalhoty i se spodním prádlem. Ona dělala, že spí. Myslí si, že ji začal jedním prstem prstít, neví, jestli pravou nebo levou, neví už, jestli při tom dělal ještě něco, to prstění mohlo trvat asi pět minut nebo tři minuty, to už neví přesně. Potom toho nechal a strčil jí svůj penis do vagíny a chvíli se tam pohyboval, ale jak dlouho, to neví. Do ní se neudělal. Pak toho nechal. Ležel chvíli vedle ní a sám si ho honil a potom odešel do koupelny. To, že si ho honil, viděla, trochu otočila hlavu a podívala se. Ona po celou dobu dělala, že spí, nijak se nebránila. On za celou dobu nepromluvil, nic po ní nechtěl. Když odešel, tak se oblékla, šla do kuchyně a tam brečela. On za ní přišel a začal jí něco říkat, ale to už si nepamatuje. Myslí si, že tam chvíli zůstala a pak šla domů. Ví, že jí K. řekl hlavně, aby to neříkala mámě. Máma to řekla až po tom měsíci. Máma byla v šoku a brečela. Ona ke K. chodila dál, ale nedokáže říct, po jaké době tam šla. Chodila tam jenom s mámou. K. se s k ní choval mile, dělal, že se nic nestalo. Toto bylo jediné, co se stalo. Potom, co se to stalo, tak v sobě cítila brek, měla vztek na sebe, že tam vůbec šla. Ještě, než se tohle stalo, tak při jedné z návštěv, neví, kdy to přesně bylo, u obžalovaného byly s matkou a on jí sahal na nohu, hladil ji po vlasech a říkal jí, že je krásná. Svědkyně mu řekla, ať toho nechá, ale on toho nenechal, tak si odsedla. On jí řekl, aby si sedla k němu zpátky. Ona si po nějaké chvíli k němu sedla. Máma v tu dobu spala a neviděla to. Svědkyně si myslí, že jí to ani neřekla, už si to nepamatuje. Vztah obžalovaného K. a její matky je kamarádský, nejsou partneři, matka má partnera otce. S otcem nezletilý žije. Otec nezletilý se s K. moc nekamarádí. Když šly ke K., otec moc nadšený nebyl, máma tam vždycky pila. Otec ví, co se stalo, svědkyně mu to řekla, když už se to začalo řešit. Otec jí na to řekl, proč to neřekla dřív, že by to začal řešit, že by za ním šel a promluvil by si s ním. Neví, kdy to přesně bylo. V době, kdy se to stalo, již sexuální zkušenost měla, měla i sex, to jí bylo třináct let, ten člověk byl dospělý.

5. Z popisu výpovědi svědkyně z přípravného řízení je zřejmé, že je vůči obžalovanému jasně usvědčující a potvrzuje účast obžalovaného na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku.
6. Výpověď svědkyně B. Č. na rozdíl od výpovědi obžalovaného hodnotil soud jako zcela věrohodnou učiněnou podle skutečného stavu věci.
7. Především se výpověď nezletilé jeví jako věrohodná zejména ve světle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie a výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové, která závěry písemně zpracovaného znaleckého posudku potvrdila ve své výpovědi u hlavního líčení. Z těchto důkazů soud zjistil, že nezletilá je schopna vnímat a reprodukovat prožitky. Vnímání i reprodukce může být částečně zkreslena osobnostní nezralostí a disharmonickým vývojem. U nezletilé je patrná výrazná osobnostní nezralost, ladění spíše introvertní. Aktuálně je patrná zvýšená emoční labilita, úzkostně depresivní projevy. Nezletilá má vzhledem k sociální nezralosti a zvýšené sociální naivitě obtíže v interpersonálním kontaktu. Je zvýšeně zranitelná, má snížené sebevědomí, intelektové schopnosti jsou v pásu průměru. Nebyly u ní zjištěny důvody, pro které by mohla být její výpověď zkreslená, nebyly shledány sklony ke komfabulacím. Nebylo patrné ovlivňování ke změně výpovědi. K matce má nezletilá vztah ambivalentní, zejména s ohledem na užívání alkoholu. K otci ambivalentní až pozitivní. K obžalovanému měla v minulosti vztah pozitivní, aktuálně byl její vztah k obžalovanému negativní.
8. Jak bylo výše uvedeno, uvedené skutečnosti vyplynuly jak z písemně zpracovaného znaleckého posudku, tak z výpovědi Mgr. Hany Fechtnerové u hlavního líčení. Zde ještě znalkyně k písemně zpracovanému znaleckému posudku dodala, že u nezletilé svědkyně nebyly zjištěny sklony ke komfabulacím ani lhavosti, je třeba brát v úvahu, že dívka je disharmonického vývoje a její výchova byla naprosto nedostatečná, drobné změny ve vnímání reality u ní být mohou, ale určitě se to nebude týkat něčeho jako například, jestli u obžalovaného pila nebo nepila alkohol a podobně. Pokud jde o její brzké zahájení sexuálního života, domnívá se znalkyně, že to má co dělat s prostředím, ve kterém nezletilá vyrůstala, kde se alkohol užíval. Znalkyně má za to, že dívka se vychovala samostatnou cestou a mantinely nebo nějaké vedení ze strany rodiny bylo zcela minimální. Často proto bývá, že dívky, když nepocítují lásku doma, hledají ji u partnerů a velmi brzy zahajují sexuální život. Nemyslí si, že by to bylo nějak neobvyklé jak s brzkým zahájením sexuálního života, tak s tím, že nezletilá B. Č. se svěřila s tím, co se jí stalo, tak jak je popsán skutek ve výroku rozsudku, až s určitým odstupem doby. Znalkyně uvedla, že si myslí, že v první fázi ani neměla komu se svěřit. Svědkyně uváděla, že se mohla svěřit jen matce, něco naznačila a ta řekla, že se o tom s ní nebude bavit. Takže to sdělila matce až v době, kdy byla dobře adaptovaná v dětském domově, v novém bydlišti, začala mít důvěru k tamním pracovnícím a v té době už byla schopna o některých skutečnostech začít hovořit. Znalkyně uvedla, že to, že nezletilá svědkyně docházela za obžalovaným K. i poté, co se měl skutek odehrát, vychází ze stejného modelu, který popsala. Doma se neměla dobře a obžalovaného K. měla ráda jako svého kamaráda, svěřovala se mu a podobně. Takže i přes drobné aktivity sexuálního charakteru, které pro ni byly nepříjemné, jak popisovala, stále to prostředí u K. bylo pro ni přijatelnější než domácí nebo na ulici. Takže tam nadále docházela. V době vyšetření poškozené znalkyní byl její vztah ke K. negativní, ale od počátku, co se stal partnerem matky a dojížděly za ním, vztah byl pozitivní. Sama svědkyně uvedla, že si s ním mohla povídat, cítila se u něj mnohem lépe než doma. Chodila za ním dokonce i bez matky, navštěvovala ho tedy i v době, kdy nemusela, z vlastní vůle. Nezletilá s matkou vyrůstala od počátku, jejich vztahy nebyly ideální už tehdy, když začaly docházet k obžalovanému K. Takové dívky si často hledají náhradní objekt rodičovské lásky. Náhradním objektem pro nezletilou poškozenou B. Č. mohli být její partneři nebo právě obžalovaný J. K.

9. Z popisu závěrů znaleckého posudku a výpovědi znalkyně psycholožky Mgr. Hany Fechtnerové vyplývá, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by u nezletilé svědkyně B. Č. svědčily o tom, že by svědkyně vypovídala zkresleně nebo, že by dokonce byly u ní shledány sklony ke komfabulacím. Jak je popsáno shora, znalkyně podrobně vysvětlila ze svého hlediska znalce psychologa, jaké byly motivy nezletilé k tomu, aby obžalovaného navštěvovala, jaké byly motivy nezletilé k tomu, aby skutkový děj popsany ve výroku rozsudku sdělila až po určité době a dále znalkyně podrobně popsala charakter osobnosti nezletilé svědkyně B. Č., který svědčí o tom, že nejsou žádné skutečnosti, které by mohly být brány v úvahu v tom smyslu, že by poškozená nevypovídala pravdivě.
10. V neposlední řadě věrohodnost výpovědi poškozené B. Č. vyplývá i ze zprávy Dětského domova a školní jídelny v [redacted]. Z této zprávy soud zjistil, že B. Č. v tomto dětském domově byla umístěna od 11. 11. 2016 na základě rozhodnutí Okresního soudu v Kladně číslo jednací 42 Nt 445/2003 – 36, kterým byla poškozená nařízena ústavní výchova. Letní prázdniny 2017 trávila poškozená ve dnech 30. 6. – 10. 8. 2017 u svých rodičů. V září 2017 si během pobytu u moře vychovatelka M. Č. všimla, že je poškozená zamlklá, stranila se kolektivu. Později se poškozená svěřila vychovatelce, že se doma něco stalo, přitom plakala a říkala, že jí matka o tom zakázala mluvit. Poškozená přikývla na otázku, že jí někdo ublížil. Vychovatelce se dne 27. 11. 2017 nakonec svěřila s pohlavním zneužitím. Poškozená je oblíbená, nekonfliktní, snaživá, pomáhá s chodem rodinné skupiny.
11. Z této zprávy dětského domova vyplývá, že v rozhodné době byla nezletilá B. Č. na prázdninách v rodině a měla tedy možnost docházet k obžalovanému J. K. v rozhodné době a na rozhodné místo tak, jak o tom svědkyně vypovídala. Navíc i vychovatelka dětského domova si všimla, že s nezletilou není všechno v pořádku, pokud nezletilá poté, co se vrátila z pobytu na prázdninách v rodině, byla zamlklá, stranila se kolektivu. Nakonec se jí svěřila, že jí někdo ublížil a 27. 11. 2017 se svěřila s tím, že byla pohlavně zneužita. Charakteristika poškozené jako oblíbené, nekonfliktní dívky, snaživé, která pomáhá i s chodem rodinné skupiny v dětském domově, odpovídá i závěrům psychologického znaleckého posudku a výpovědi znalkyně Mgr. Hany Fechtnerové tak, jak je to popsáno shora, ani z hodnocení nezletilé z dětského domova nevyplyvá nic, co by svědčilo o tom, že nezletilá, pokud vypovídala jako svědkyně, vypovídala zkresleně, že by komfabulovala, vymýšlela si nebo něco podobného.
12. Žádné takové skutečnosti nezjistil soud ani ze zpráv Magistrátu města Kladna, OSPODu. Z nich soud zjistil, že nezletilá nastoupila na SOU a SOŠ Kladno na obor aranžérka, který se jí líbí. Na dlouhodobé propustky jezdí k matce, která má problém s nadužíváním alkoholu, ve styku je i s otcem. Rodiče poškozené se rozešli v srpnu 2018 poté, co matka vyhrála větší finanční částku.
13. Ani ze zprávy uvedeného orgánu tedy nevyplyvá nic, co by svědčilo o tom, že nezletilá v rozhodné době byla dívkou, která by měla úmysl lživě vypovídat, komfabulovat, vymyslet si událost, která se nestala.
14. V neposlední řadě věrohodnost výpovědi nezletilé poškozené z přípravného řízení vyplývá i z výpovědi svědkyně B. T. matky poškozené. Ta v přípravném řízení vypověděla, že obžalovaný je její kamarád, kterého zná asi deset let, hodně se navštěvovali. Když bylo poškozené B. Č. dvanáct let, začala k němu chodit se svědkyní. Společně u něho i přespávaly, ležely vedle sebe. Nikdy se nestalo, že by poškozená u něho přespávala sama. Občas se stalo, že u něho sama byla, když jí svědkyně telefonovala z práce, poškozená jí řekla, že hraje žolíky. O tom, že s ní měl mít obžalovaný sex, jí poškozená řekla na konci prázdnin. Svědkyně hned následující den telefonovala obžalovanému a ten to popřel.

15. U hlavního líčení svědkyně B. T. v podstatě na své výpovědi z přípravného řízení setrvala a uváděla, že ke konci prázdnin se dcera B. Č. doma rozbrečela a řekla jí, že K. ji měl obtěžovat, že do ní vstoupil. Ptala se jí kdy, protože sama tam nikdy nespala, to by si ani nedovolila. Svědkyně si nepamatuje, kdy k tomu přesně mělo dojít během prázdnin, konkrétní datum neví. Svědkyně to chtěla řešit, ale B. jí řekla, že to s ní řešit nebude. Svědkyně se na to ptala K., ten řekl, že to není pravda a dcera to s ní odmítla řešit. Na svědkyni to působilo hrozně, když jí to dcera řekla. Navíc jí to řekla ve chvíli, kdy nebyl prostor to řešit a když se jí pak svědkyně na to ptala, tak již o tom nechtěla mluvit. O prázdninách za K. chodily spolu, párkrát u něj byla dcera i sama. Občas se jí ptala, s kým si píše, ona říkala, že s J. Chodila s nimi i na výlety, je to její dcera, má ji moc ráda, ale neví, co si o tom celém myslet. Je pravda, že dcera měla známost ve dvanácti letech, kvůli tomu to vlastně celé začalo a skončila v dětském domově. Nechodila domů, schovávala se u kluka a pak se to začalo řešit přes sociálku. Také to bylo řešeno policií. Chlapec se jmenoval D. P. Bylo mu osmnáct nebo devatenáct let a dceři dvanáct. Když jí dcera říkala o tom, co se údajně stalo s panem K., rozbrečela se. Neměly to v tu chvíli ani čas probrat a K. jí řekl, že to není pravda. Ví o tom, že dcera k němu chodila i potom, co se to údajně mělo stát. Svědkyni bylo divné, když jí to dcera řekla na konci prázdnin a přitom tam stále chodila. K. nechtěl, aby k němu dcera dál chodila, když se dozvěděl, co o něm říká. Ve výchovném ústavu s dcerou problémy nejsou. Neřekla nic, že by jí K. dával alkohol. S K. se dál baví, ale už se moc nenavštěvují. Dcera je na tom dobře, už se o celé té záležitosti nebaví. Dcera oslovovala K. J. Ona, svědkyně, nikdy neviděla, že by se vůči ní K. choval důvěrně. Přišlo jí, že dceři možná trochu vadilo, že se s K. baví, dcera jí jakoby záviděla, že má takového kamaráda. Výslovně jí to ale nevytýkala. Její vztah, svědkyně, ke K. je kamarádský, nikdy mezi nimi nic nebylo. Ví, že K. měl manželku a má přítelkyni kamarádku. S manželem se už rozešli. Tenkrát spolu s manželem ještě byli. Nic neříkal na to, že chodily ke K. O celé události popsané ve výroku rozsudku jí dcera řekla jen jednou na autobusové zastávce, potom už vždycky řekla jen to, že se o tom nechce bavit. V dětském domově to řekla vychovatelce. O tom, že to tam řekla, se dozvěděla z dopisu od soudu. Nevěděla, čemu věřit.
16. Výpovědi svědkyně B. T. hodnotil soud jako výpovědi, které svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozené z přípravného řízení potud, pokud svědkyně líčila dobu a místo, kdy nezletilá svědkyně obžalovaného J. K. navštěvovala. Svědkyně ve shodě s B. Č. vypovídala o tom, že ho mohla navštěvovat v podstatě kdykoliv, že ho navštěvovala i sama a ve shodě se zprávou dětského domova pak svědkyně vypověděla o tom, že nezletilá svědkyně jí událost popsanou ve výroku rozsudku oznámila, až když byla v dětském domově, kde se jí daří dobře s tím, že to oznámila i vychovatelce v dětském domově. Svědkyně uváděla, že neví, co si o celé události má myslet, protože když jednala s obžalovaným, ten celou záležitost popíral, nicméně ani svědkyně, matka poškozené B. Č. nevypověděla nic o tom, co by mohlo snižovat věrohodnost výpovědi poškozené, co by svědčilo o tom, že poškozená si vymýšlí, komfabuluje, hovoří o události, která se nestala, celou si ji vymyslela nebo něco podobného. Výpovědi svědkyně B. T. je nutné hodnotit s určitou rezervovaností, neboť jde o matku nezletilé poškozené, která „nemá čisté svědomí“, neboť nezletilou nechala docházet k obžalovanému i samostatně a až do doby, kdy se začala řešit předmětná událost, se v podstatě nezajímala o to, jak se obžalovaný v době, kdy nezletilá je s dospělým, o mnoho starším mužem než je B. Č. o samotě, jak se obžalovaný J. K. k nezletilé chová a zda jeho chování nemůže být i takového charakteru, jako je popsáno ve výroku rozsudku. To zejména za situace, kdy již svědkyně věděla o tom, že dcera se dostala do dětského domova proto, že ve dvanácti letech měla známost, žila se starším mužem, nechodila domů, u D. P. se schovávala a to bylo příčinou toho, že věc řešila sociální péče a nezletilá B. Č. skončila v dětském domově. Už tato situace měla B. T. varovat, pokud nezletilá udržovala kontakty s obžalovaným J.

K[redacted] i tak, že k němu docházela sama, zdržovala se u něj sama, byť to nebylo v noci a měla bedlivěji sledovat, jak se v těchto dobách k nezletilé obžalovaný chová. To však svědkyně jasně nečinila tak, jak to vyplývá ze všech shora popsanych důkazů i z jejich výpovědí z přípravného řízení a hlavního líčení. Tímto postojem v podstatě matka nezletilé do určité míry i přispěla k tomu, že se mohl odehrát skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.

17. Po zhodnocení shora popsanych skutečností, zejména věrohodné výpovědi nezletilé B[redacted] Č[redacted] mohl soud učinit jasný a přesvědčivý závěr, že obžalovaný J[redacted] K[redacted] měl účast na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku a ta mu byla zcela jasně a nepochybně prokázána. Obžalovaný souložil s poškozenou nezletilou, kterou delší dobu znal, věděl, že jí dosud nebylo patnáct let, přičemž tímto jednáním jí zároveň sváděl k nemravnému životu, neboť u ní prohluboval předčasný zájem o sexuální život, což je společensky nežádoucí a škodlivé. Nežádoucí je i užívání alkoholu mladou dívkou, který obžalovaný poškozené poskytoval. Obžalovaný nebyl postihován i pro přečin podle § 204 trestního zákoníku jen proto, že se nepodařilo zjistit množství alkoholu, které měla poškozená před pohlavním stykem, který na ní obžalovaný vykonal, vypít. Uvedené skutečnosti svědčí pro to, že obžalovaný jednáním popsáným ve výroku rozsudku jednak vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let, jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a naplnil tak svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
18. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na řádné výchově nezletilých, na svobodě rozhodování každého o tom, s kým bude mít pohlavní styk, když jak bylo řečeno, je společensky nežádoucí a škodlivé, aby pohlavní styk měly děti.
19. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, sexuologie a alkoholologie soud zjistil, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil za situace, kdy rozpoznávací a ovládací schopnosti jeho jednání v době činu byly zcela zachovalé. Obžalovaný nebyl forenzně významně intoxikován alkoholem nebo jinou návykovou psychotropní látkou nebo lékem. Obžalovaný je preferenčně heterosexuálně orientovaný na dospělé ženy a přiměřené sexuální aktivity. Nemá postižení sexuální deviací. Pobyt obžalovaného na svobodě z psychiatrického a sexuologického hlediska není nebezpečný pro společnost. S ohledem zejména na tento závěr znalec pak nenavrhл uložení ochranného léčení obžalovanému v jakékoliv podobě.
20. Uvedené závěry znalce psychiatra hodnotil soud jako závěry, které svědčí o tom, že obžalovaný se skutku popsáného ve výroku rozsudku dopustil jako plně trestně odpovědný.
21. Při ukládání trestu obžalovanému přihlížel soud jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že v současné době lze na obžalovaného hledět, jakoby nebyl soudně trestán. Ze zpráv Magistrátu města Kladna i z evidence přestupků vyplývá, že obžalovaný nebyl postihován pro přestupkové jednání. Uvedené skutečnosti stejně jako to, že obžalovaný svým jednáním nezpůsobil vážnější následek zejména na fyzickém zdraví nezletilé poškozené B[redacted] Č[redacted] hodnotil soud na straně obžalovaného jako významné polehčující okolnosti. Stejně tak jako polehčující okolnost na straně obžalovaného hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný své styky s nezletilou poškozenou již přerušil, byť trestnou činnost popíral a tím sám obžalovaný snížil možné riziko z konfliktních situací s nezletilou poškozenou B[redacted] Č[redacted]. Na základě popsanych polehčujících okolností mohl soud učinit závěr, že účelu trestu u obžalovaného bude tentokrát dobře dosaženo i uložením mírného podmíněného trestu odnětí svobody při dolní hranici zákonné trestní sazby a s velmi mírnou zkušební dobou. To i s přihlédnutím ke značné společenské škodlivosti jednání, kterého se obžalovaný dopustil tak, jak je popsáno shora.
22. Soud nedoplňl dokazování o výslech svědkyně M[redacted] Č[redacted], vychovatelky Dětského domova a školní jídelny v [redacted], které se nezletilá s chováním obžalovaného

popsaným ve výroku rozsudku svěčila. To proto, že všechny skutečnosti, které M[redacted] C[redacted] byly známy na základě toho, s čím se jí svěčila nezletilá poškozená, jsou uvedeny ve shora popsané zprávě Dětského domova a školní jídelny v [redacted] a bylo by nadbytečné, aby svědkyně skutečnosti, které vyplývají z uvedené zprávy (a ta byla k důkazu ve věci obžalovaného u hlavního líčení přečtena), znovu opakovala u hlavního líčení.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

Kladno 18. prosince 2018

Z pověření v zastoupení

JUDr. Jiřina Říhová v.r.
předsedkyně senátu